

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2016 m. balandžio 14 d.
(OR. en)

7920/16

Tarpinstitucinė byla:
2012/0011 (COD)

VOTE 18
INF 61
PUBLIC 20
CODEC 450

PRANEŠIMAS

Dalykas:	• Balsavimo rezultatai • Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendras duomenų apsaugos reglamentas) – Per pirmąjį svarstymą priimamos Tarybos pozicijos ir Tarybos motyvų pareiškimo priėmimas – 2016 m. balandžio 8 d. užbaigtos rašytinės procedūros rezultatai
----------	--

Prie šio pranešimo pridedami balsavimo dėl pirmiau nurodyto teisėkūros procedūra priimamo akto rezultatai.

Susiję dokumentai:

5419/16

2016 m. balandžio 6 d. patvirtinta Nuolatinių atstovų komiteto (COREPER II)

Su balsavimu susiję pareiškimai ir (arba) paaiškinimai pateikiami šio pranešimo priede.

General Secretariat of the Council

Institution: Council of the European Union

Session:

Configuration:

Item: 2012/0011 (COD) (Document: 5419/16)

Voting Rule: qualified majority

Subject: Regulation of the European Parliament and of the Council on the protection of natural persons with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data, and repealing Directive 95/46/EC (General Data Protection Regulation)

Vote	Members	Population (%)
Yes	27	98,31%
No	1	1,69%
Abstain	0	0%
Not participating	0	
Total	28	

Sitting date: 08/04/2016

Final result

Member State	Weighting	Vote	Member State	Weighting	Vote
BELGIQUE/BELGIË	2,21		LIETUVA	0,57	
БЪЛГАРИЯ	1,42		LUXEMBOURG	0,11	
Ceská republika	2,05		MAGYARORSZÁG	1,94	
DANMARK	1,11		MALTA	0,08	
DEUTSCHLAND	15,93		NEDERLAND	3,37	
EESTI	0,26		ÖSTERREICH	1,69	
ÉIRE/IRELAND	0,91		POLSKA	7,47	
ΕΛΛΑΔΑ	2,13		PORTUGAL	2,04	
ESPAÑA	9,12		ROMÂNIA	3,90	
FRANCE	13,04		SLOVENIJA	0,41	
HRVATSKA	0,83		SLOVENSKO	1,06	
ITALIA	12,07		SUOMI/FINLAND	1,08	
ΚΥΠΡΟΣ	0,17		SVERIGE	1,92	
LATVIJA	0,39		UNITED KINGDOM	12,73	

* When acting on a proposal from the Commission or the High Representative, qualified majority is reached if at least 55 % of members vote in favour (16 MS) accounting for at least 65% of the population

For information: <http://www.consilium.europa.eu/public-vote>

PAREIŠKIMAI**Komisijos pareiškimas**

Komisija apgailestauja, kad jos pradinis pasiūlymas buvo pakeistas išbraukiant 136, 137 ir 138 konstatuojamąsias dalis dėl Šengeno *acquis*. Komisija mano, kad keturioms valstybėms, dalyvaujančioms įgyvendinant, taikant ir plėtojant šį *acquis*, visų pirma vizų, sienų kontrolės ir grąžinimo srityse, Bendroju duomenų apsaugos reglamentu yra plėtojamas Šengeno *acquis*.

Čekijos pareiškimas

Čekija palankiai vertina tai, kad priimta Tarybos pozicija ir užbaigtos derybos. Čekija aktyviai ir konstruktyviai rėmė derybas ir gerai vertina tai, kad buvo išspręsta daug susirūpinimą keliančių klausimų, kaip antai ryšys su galiojančiais tarptautiniais susitarimais arba priežiūros institucijų tarpusavio bendradarbiavimo stiprinimas.

Tačiau keletas klausimų Čekijai vis dar kelia didelį susirūpinimą.

Pirma, Čekija nėra tikra, kad bus pakankamai veiksmingas šio reglamento taikymas, kiek tai susiję su duomenų valdytojais užsienyje. Tai gali Europos piliečiams suteikti apgaulingą saugumo jausmą.

Antra, Čekija apgailestauja, kad buvo pernelyg vadovautasi galiojančia direktyva. Pavyzdžiui, vietoj kazuistinės „neskelbtinų asmens duomenų“ kategorijos negalėjo būti pasirinkta sistemingiau remtis rizika grindžiamu požiūriu, nors tikrasis asmens duomenų jautrus pobūdis ir su juo susijęs apsaugos poreikis gali skirtis atsižvelgiant į tvarkymo veiksmą.

Trečia, Čekija yra susirūpinusi dėl administracinių sankcijų viršutinių ribų kartu su neaiškiai apibrėžtomis nusikalstamomis veikomis. Be to, kadangi yra daromos nuorodos ir į nustatytą sumą ir į ekonominiu pajėgumu grindžiamą sumą (atsižvelgiant į tai, kuri yra didesnė), administracinės baudos tuo labiau didesnę poveikį turės mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurios dažnai skatina inovacijas.

Ketvirta, Čekija apgailestauja, kad nebuvo plačiau remiamasi rizika grindžiamu požiūriu ir kad tam tikrais reikalavimais duomenų valdytojams ir duomenų tvarkytojams nustatoma neproporcinga administracinė ir kitokio pobūdžio našta.

Galiausiai, Čekija mano, kad pritaikymo laikotarpis yra nepagrįstai trumpas, kadangi turi būti įvertinta ir prireikus iš dalies pakeista daug teisės aktų.

Jungtinės Karalystės pareiškimas

JK pritaria susitarimui dėl naujos duomenų apsaugos tvarkos, skirtos vienodai sistemai visoje ES užtikrinti. JK pasinaudos valstybių narių turima veiksmų laisve tinkamai įgyvendinti reglamentą šalies viduje.

Jungtinė Karalystė laikosi nuomonės, kad Bendrojo duomenų apsaugos reglamento projekto 48 straipsnyje yra nustatytos prievolės, susijusios su teismo sprendimų, kurie patenka į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo III dalies V antraštinę dalį, tarpusavio pripažinimu. Todėl 48 straipsnio nuostatų, kuriomis nustatomos taisyklės dėl teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo, atžvilgiu nedarant poveikio kitoms Sutarčių nuostatomis JK pagal Protokolo Nr. 21 1 ir 2 straipsnius nepasinaudojo savo teise dalyvauti ir šios nuostatos jai nebus privalomos.

Slovėnijos Respublikos pareiškimas

Slovėnijos Respublika pritaria susitarimui dėl naujos ES duomenų apsaugos tvarkos.

Slovėnijos Respublika mano, kad duomenų apsauga visų pirma turėtų būti laikoma individualia žmogaus teise.

Todėl Slovėnijos Respublika norėtų pakartoti savo poziciją, kad valstybės narės vis dar išlaiko savo galias toliau plėtoti asmens duomenų apsaugą, kad nustatytų griežtesnius standartus pagal Chartiją, Europos žmogaus teisių konvenciją ir nacionalines konstitucijas.

Be to, turėtų iš naujo įvertinti, ar nurodyti teisėti duomenų valdytojų interesai yra žmogaus teisės, taip pat ar suderinami su konstitucija.

Austrijos pareiškimas

Austrija visada stengėsi prisidėti, kad būtų sukurtas duomenų apsaugos reglamentas, kuriuo gerbiamos pagrindinės teisės ir tuo pačiu atsižvelgiama į verslo interesus. Praeityje pavykdavo surasti tinkamus kai kurių probleminių klausimų sprendimus. Tačiau nepaisant intensyvių ir didelių pirmininkaujančių valstybių narių ir Austrijos pastangų tebėra neišspręstų kai kurių svarbių klausimų (žr. mūsų ankstesnius pareiškimus dok. 1384/15 ir 5455/16 ADD 1 REV 1). Todėl apskritai Austrija apgailestauja, kad ji negali pritarti pasiūlytam galutiniam kompromisiniam tekstui.

Duomenų apsaugos lygis pagal Bendrąjį duomenų apsaugos reglamentą kai kuriais atžvilgiais yra žemesnis nei nustatytasis galiojančioje Duomenų apsaugos direktyvoje 95/46/EB ir jos įgyvendinimo aktuose nacionalinėje duomenų apsaugos teisėje. Šių trūkumų ES teisėje nėra įmanoma „atsverti“ nacionaline teise, kadangi numatoma teisės akto forma yra reglamentas. Tai visų pirma susiję su šiais punktais:

- į reglamentu suteikiamos apsaugos taikymo sritį nėra įtraukta asmeninė veikla socialinėje žiniasklaidoje („namų ūkiams taikoma išimtis“; 18 konstatuojamoji dalis ir 2 straipsnio 2 dalies c punktas)
Pagrindinės problemos, kad asmeniniu duomenų naudojimu taip pat gali būti pasikėsinta į kitų asmenų pagrindines teises ir jos gali būti pažeistos, deramai išspręsti nepavyko;
- reglamentu neužtikrinamas šiuo metu Austrijoje privačiajame sektoriuje taikomas duomenų apsaugos lygis, kadangi panaikinamas reikalavimas įrodyti, kad duomenų valdytojo interesai yra „viršesni“ už duomenų subjekto konfidencialumo interesus (6 straipsnio 1 dalies f punktas)

Derybose Austrija ne kartą pabrėžė negalinti pritarti duomenų valdytojų teisėtų interesų formuluotei ir aiškinimui. Vien tik tai, kad esama duomenų valdytojų teisėtų interesų (nenustatant reikalavimo tuos interesus palyginti su duomenų subjekto konfidencialumo interesais), mūsų nuomone, negali pateisinti duomenų tvarkymo.

Tačiau dabartiniu ketinimu suteikti interesams vienodą vertę skatinamas toks traktavimas praktikoje. Tokiu atveju duomenų subjektas atsiduria nepalankioje padėtyje, kadangi našta įrodyti viršesnę interesą tenka duomenų subjektui ir apskritai sukuriamas teisinis netikrumas. Todėl turėtų būti siekiama užtikrinti, kad jei turi būti leidžiama kėsintis į pagrindines teises, duomenų valdytojo interesas vykdyti duomenų tvarkymą privalo aiškiai nusverti duomenų subjekto konfidencialumo interesus. Pagal dabar siūlomą sistemą (kuri toliau orientuojama tik į tai, ar esama teisėto duomenų valdytojo intereso, kuris, be to, neprivalo nusverti duomenų subjekto intereso) apsauga bus sumažinta, atsižvelgiant į tai, kad Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas bus taikomas tiesiogiai, todėl ji Austrijai yra nepriimtina;

- tikslo apribojimo principo apėjimas nustatant neaiškias taisykles dėl galimybės vykdyti tolesnį duomenų tvarkymą dėl vadinamųjų „suderinamų“ tikslų (5 ir 6 straipsniai)

Mūsų nuomone, pagrindinė su šia nuostata susijusi problema yra tai, kad vadovautis „suderinamumo argumentu“ gali ne tik duomenų valdytojas, kuris pirmasis surenka duomenis („tas pats duomenų valdytojas“), bet ir kiekvienas kitas duomenų valdytojas (potencialiai begalinėje) duomenų tvarkymo grandinėje;

- valstybių narių arba ES galimybė apriboti duomenų apsaugos teisės bendruosius principus, pavyzdžiui, sąžiningumo, teisėtumo ar proporcingumo principus

23 straipsnyje yra išdėstytos sąlygos, kuriomis Sąjungos teisės aktų leidėjas ar valstybės narės teisė gali apriboti tam tikrų teisių ir prievolių pagal Bendrąjį duomenų apsaugos reglamentą taikymą. Dabartiniame dokumente daroma sunkiai suprantama nuoroda į 5 straipsnį (bendrieji principai), kuriame taip pat nustatomos šių principų išimtys. Vis dėlto laikomės nuomonės, kad bendrieji duomenų apsaugos principai turi galioti visais atvejais, kuriais taikomas Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas, kad nebūtų įmanomos jokios išimtys. Bendrieji principai apima tokius principus kaip „sąžiningumas“, „teisėtumas“ ar „proporcingumas“. Kadangi manome, kad neturėtų būti galima apriboti pačių pagrindinių principų, mums ši formuluotė nėra priimtina;

- galimybė perduoti duomenis į užsienį remiantis teisėtu duomenų valdytojo interesu

Austrijai taip pat nėra priimtina 49 straipsnio 1 dalyje nustatyta išimtis, pagal kurią leidžiama duomenis į trečiąją valstybę perduoti vien tik remiantis viršesniu teisėtu duomenų valdytojo interesu. *De facto* ši taisyklė iš esmės suteikia duomenų valdytojui veiksmų laisvę dėl sprendimo perduoti duomenis į trečiąją valstybę ir dėl to nebūtinai išankstiniai priežiūros institucijos veiksmai. Atitinkamai tai, kad duomenų valdytojas gali būti suinteresuotas perduoti duomenis į užsienį, neturėtų būti laikoma tinkamu teisiniu perdavimo pagrindu.

Nors išimties taikymo sritis buvo susiaurinta pastaruoju metu jai nustačius papildomus apribojimus (prievolė informuoti priežiūros institucijas, taikymas tik atskirais atvejais, siejimas tik su ribotu duomenų subjektų skaičiumi ir t. t.), ji vis dar nėra aiški;

- galimybė pateikti skundą priežiūros institucijai ir tuo pačiu metu iškelti bylą teisme

Viena vertus, galima pateikti skundą priežiūros institucijai (pagal administracinę teisę) ir tuo pačiu metu pradėti teisinį procesą dėl tos pačios bylos. Mūsų manymu, šis siūlomas dvejetainis metodas sukelia daug problemų, pavyzdžiui, susijusių su *res judicata*. Dar nėra įmanoma įvertinti visų praktinių šios nuostatos pasekmių.
